

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/52/EL,

16. aprill 2014,

millega muudetakse direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/92/EL ⁽⁴⁾ on ühtlustatud projektide keskkonnamõju hindamise põhimõtteid ja kehtestatud miinimumnõuded hinnatava projekti tüübi, arendaja peamiste kohustuste, hindamise sisu ning pädevate asutuste ja üldsuse osalemise kohta ning sellega toetatakse keskkonna ja inimeste tervise kõrgetasemelist kaitset. Liikmesriigid võivad kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepinguga (ELi toimimise leping) kehtestada rangemad kaitsemeetmed.
- (2) Komisjon rõhutas oma 30. aprilli 2007. aasta teatises „Ühenduse kuuenda keskkonnavalase tegevusprogrammi vahekokkuvõtte” ja oma 23. juuli 2009. aasta aruandes nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ ⁽⁵⁾ (direktiivi 2011/92/EL eelkäija) kohaldamise ja tõhususe kohta, et projektide keskkonnamõju hindamise põhimõtteid tuleb täiustada ning direktiivi 85/337/EMÜ on vaja kohandada vastavalt poliitilisele, õiguslikule ja tehnilisele kontekstile, mis on märkimisväärselt muutunud.

⁽¹⁾ ELT C 133, 9.5.2013, lk 33.

⁽²⁾ ELT C 218, 30.7.2013, lk 42.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 14. aprilli 2014. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT L 26, 28.1.2012, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40).

- (3) Direktiivi 2011/92/EL on vaja muuta, et parandada keskkonnamõju hindamise menetluse kvaliteeti, viia menetlus kooskõlla aruka reguleerimise põhimõtetega ning tugevdada sidusust ja sünergiat liidu muude õigusaktide ja meetmetega, samuti liikmesriikide väljatöötatud strateegiate ja meetmetega riikide pädevusse kuuluvates valdkondades.
- (4) Piiriüleste projektide hindamismenetluste koordineerimiseks ja lihtsustamiseks ning eelkõige konsultatsioonide korraldamiseks vastavalt 25. veebruari 1991. aasta piiriülese keskkonnamõju hindamise konventsioonile (Espoo konventsioon) võivad asjaomased liikmesriigid moodustada ühisorgani, kus nad kõik on võrdselt esindatud.
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EL) nr 347/2013, ⁽¹⁾ (EL) nr 1315/2013 ⁽²⁾ ning (EL) nr 1316/2013 ⁽³⁾ sätestatud mehhanismidega, mis kehtivad liidu kaasrahastamisega taristuprojektide kohta, võidakse lihtsustada ka direktiivi 2011/92/EL nõuete täitmist.
- (6) Direktiiv 2011/92/EL tuleks ka läbi vaadata nii, et see tagaks keskkonnakaitse paranemise, tõhusama ressursikasutuse ning jätkusuutliku majanduskasvu toetamise liidus. Selleks tuleks direktiivis ettenähtud menetlusi lihtsustada ja ühtlustada.
- (7) Viimase kümne aasta jooksul on poliitika kujundamisel suurenenud selliste keskkonnaküsimuste tähtsus nagu ressursitõhusus ja jätkusuutlikkus, elurikkuse kaitse, kliimamuutused ning õnnetuste ja katastroofide oht. Seepärast peaksid need olema hindamise ja otsuste langetamise olulised elemendid.
- (8) Komisjon kohustus oma 20. septembri 2011. aasta teatise „Ressursitõhusa Euroopa tegevuskava“ võtma direktiivi 2011/92/EL läbivaatamisel arvesse laiemaid ressursitõhususe ja jätkusuutlikkuse alaseid kaalutlusi.
- (9) Komisjoni 22. septembri 2006. aasta teatise „Mullakaitse teemastrateegia“ ja ressursitõhusa Euroopa tegevuskavas rõhutatakse, kui tähtis on mulda säästvalt kasutada, ning seda, et on vaja tegeleda ajapikku toimuva asustusala jätkusuutliku laiendamise („maa hõivamine“). Samuti tunnustatakse 20.–22. juunil 2012 Rio de Janeiros toimunud ÜRO säästva arengu konverentsi lõppdokumendis maa hea majandamise (sh mulla majandamise) majanduslikku ja sotsiaalset tähtsust ning tõdetakse, et mulla degradeerumise peatamiseks on vaja võtta kiiresti meetmeid. Seepärast tuleks riiklike ja eraprojektide puhul arvesse võtta seda, kuidas projekt mõjutab maakasutust (eelkõige maa hõivamist) ja mulda, sealhulgas selliseid aspekte nagu mulla orgaaniline aine, erosioon, mulla tihenedamine ja pinnase katmine, ning seda mõju vähendada; sellega seoses on samuti asjakohased nõuetekohased maakasutuskavad ja -meetmed riigi, piirkonna ja kohalikul tasandil.
- (10) Liit on nõukogu otsuse 93/626/EMÜ ⁽⁴⁾ kohaselt osaline ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsioonis („konventsioon“), mille kohaselt tuleb võimaluse ja vajaduse korral hinnata projektide olulist kahjulikku mõju konventsiooni artiklis 2 määratletud bioloogilisele mitmekesisusele, et sellist mõju vältida või vähendada nii palju kui võimalik. Selline mõju eelnev hindamine peaks aitama liidul saavutada 25.–26. märtsil 2010. aastal vastu võetud Euroopa Ülemkogu järeldustes seatud põhieesmärgi peatada 2020. aastaks elurikkuse vähenemine ja ökosüsteemi teenuste kahjustumine ning need võimaluste piires taastada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 347/2013 üleeuroopalise energiataristu suuniste kohta ja millega tunnustatakse kehtetuks otsus nr 1364/2006/EÜ ning muudetakse määrusi (EÜ) nr 713/2009, (EÜ) nr 714/2009 ja (EÜ) nr 715/2009 (ELT L 115, 25.4.2013, lk 39).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1315/2013 üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate liidu suuniste kohta ja millega tunnustatakse kehtetuks otsus nr 661/2010/EL (ELT L 348, 20.12.2013, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1316/2013, millega luuakse Euroopa ühendamise rahastu, muudetakse määrust (EL) nr 913/2010 ja tunnustatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 680/2007 ja (EÜ) nr 67/2010 (ELT L 348, 20.12.2013, lk 129).

⁽⁴⁾ Nõukogu 25. oktoobri 1993. aasta otsus 93/626/EMÜ bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni sõlmimise kohta (EÜT L 309, 13.12.1993, lk 1).

- (11) Meetmed, mida võetakse keskkonnale, eriti nõukogu direktiiviga 92/43/EMÜ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/147/EÜ⁽²⁾ kaitstavatele liikidele ja elupaikadele avalduva olulise kahjuliku mõju vältimiseks, ennetamiseks, vähendamiseks ja võimaluse korral leevendamiseks, peaksid aitama liidul vältida keskkonna kvaliteedi halvenemist ja elurikkuse hävimist kooskõlas konventsiooniga võetud kohustuste ning liidu elurikkuse strateegia eesmärkide ja meetmetega aastani 2020, mis on sätestatud komisjoni 3. mai 2011. aasta teatises „Meie elukindlustus, meie looduskapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020”.
- (12) Merekeskonna ning eeskätt liikide ja elupaikade kõrgetasemelise kaitse tagamiseks tuleks merekeskkonnas teostatavate projektide keskkonnamõju hindamisel ja sõelumisel pöörata tähelepanu nende projektide erisustele, eelkõige kasutatavale tehnoloogiale (näiteks aktiivsonarite kasutamine seismilistel uuringutel). Selles mõttes võiksid käesoleva direktiivi nõuete täitmist lihtsustada ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/30/EL⁽³⁾ nõuded.
- (13) Kliimamuutused kahjustavad jätkuvalt keskkonda ja ohustavad majanduse arengut. Seepärast on asjakohane hinnata projektide mõju kliimale (näiteks kasvuhuonegaaside heide) ja nende haavatavust kliimamuutuste korral.
- (14) Lähtudes komisjoni 23. veebruari 2009. aasta teatisest „Ühenduse lähenemisviisi kohta loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamisel”, kutsus nõukogu oma 30. novembri 2009. aasta järeldustes komisjoni üles tagama, et liidu algatuste rakendamisel, läbivaatamisel ja edasiarendamisel võetaks arvesse katastroofide riskiennetuse ja -ohjamise aspekte ning 22. jaanuaril 2005 vastu võetud ÜRO Hyogo tegevusraamistikku aastateks 2005–2015, milles rõhutatakse vajadust võtta kasutusele menetlused, et hinnata suurte taristuprojektide mõju katastroofi toimumise riskile.
- (15) Kõrgetasemelise keskkonnakaitse tagamiseks tuleb võtta ennetusmeetmeid teatavate projektide puhul, mis oma haavatavuse tõttu selliste suurõnnetuste ja/või looduskatastroofide korral (nagu üleujutused, meretaseme tõus või maavärinad) avaldavad tõenäoliselt keskkonnale olulist kahjulikku mõju. Selliste projektide puhul on oluline kaaluda, milline on nende haavatavus (kokkupuude ja vastupidavus) suurõnnetuste ja/või katastroofide korral, milline on selliste õnnetuste ja/või katastroofide esinemise risk ja millised kahjulikud tagajärjed võivad neil olla keskkonnale. Doubleerimise vältimiseks peaks olema võimalik kasutada asjakohast teavet riskianalüüsist, mis viiakse läbi kooskõlas selliste liidu õigusaktidega nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/18/EL⁽⁴⁾ ning nõukogu direktiiv 2009/71/Euratom⁽⁵⁾ või siseriiklike õigusaktide kohaselt läbiviidavatest asjakohastest analüüsist, tingimusel et täidetakse käesoleva direktiivi nõudeid.
- (16) Et kaitsta ja edendada kultuuripärandit, sealhulgas ajaloolisi linnaalasid ja maastikke, mis on kultuurilise mitmekesisuse lahutamatu osa, mida liit peab ELi toimimise lepingu artikli 167 lõike 4 kohaselt respektseerima ja edendama, võib olla abi mõistetest ja põhimõtetest, mis on esitatud asjaomastes Euroopa Nõukogu konventsioonides, eelkõige 6. mai 1969. aasta Euroopa arheoloogiapärandi kaitse konventsioonis, 3. oktoobri 1985. aasta Euroopa arhitektuuripärandi kaitse konventsioonis, 20. oktoobri 2000. aasta Euroopa maastikukonventsioonis ja 27. oktoobri 2005. aasta raamkonventsioonis, mis käsitleb kultuuripärandi väärtust ühiskonnas. Selleks et paremini säilitada ajaloo- ja kultuuripärandit ja maastikku, on keskkonnamõju hindamistel oluline pöörata tähelepanu projektide visuaalsele mõjule ehk siis ehitiste või loodusmaastike ja linnaalade väljanägemise muutustele.
- (17) Direktiivi 2011/92/EL kohaldamisel tuleb tagada arukas, jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv kooskõlas komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatises „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” seatud eesmärkidega.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/30/EL, milles käsitletakse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutust ja millega muudetakse direktiivi 2004/35/EÜ (ELT L 178, 28.6.2013, lk 66).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiiv 2012/18/EL ohtlike ainete seotud suurõnnetuse ohu ohjeldamise kohta ning nõukogu direktiivi 96/82/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 25. juuni 2009. aasta direktiiv 2009/71/Euratom, millega luuakse tuumaseadmete tuumaohutust käsitlev ühenduse raamistik (ELT L 172, 2.7.2009, lk 18).

- (18) Üldsuse teabele juurdepääsu ja läbipaistvuse parandamiseks peaks käesoleva direktiivi rakendamisega seotud õigeaegne keskkonnateabe olema kättesaadav ka elektrooniliselt. Seepärast peaksid liikmesriigid looma sobival haldustasandil vähemalt keskse portaali või kontaktpunktid, mille kaudu üldsus vastava teabe kergesti ja tulemuslikult kätte saab.
- (19) Kogemused näitavad, et kaitseotstarbeliste projektide või nende osade puhul, kaasa arvatud projektid, mis on seotud rahvusvahelisi kohustusi täitvate liitlasjõudude tegevusega liikmesriikide territooriumil, võidakse direktiivi 2011/92/EL kohaldamisel avalikustada asjakohast konfidentsiaalset teavet, mis kahjustab kaitse-eesmärke. Seepärast tuleks ette näha võimalus lubada liikmesriikidel teatud juhtudel kõnealust direktiivi mitte kohaldada.
- (20) Kogemus on näidanud, et selliste projektide korral, mille ainus eesmärk on tsiviilhädaolukorras reageerimine, võib direktiivi 2011/92/EL järgimine olla kahjulik, muu hulgas keskkonnale, ning seetõttu tuleks kehtestada sätteid, millega lubatakse liikmesriikidel teatavas olukorras kõnealust direktiivi mitte kohaldada.
- (21) Keskkonnamõju hindamiste lisamisel oma siseriiklikesse menetlustesse on liikmesriikidel direktiivi 2011/92/EL rakendamiseks mitmeid võimalusi. Seega võivad liikmesriikide kõnealuste menetluste osad olla erinevad. Sellest tulenevalt võib pädeva asutuse põhjendatud järeldus, millega ta projekti keskkonnamõjude läbivaatamise lõpetab, olla ühtse teostusloa menetluse osa või mingi muu, käesoleva direktiivi eesmärkide täitmisele suunatud siduva otsuse osa.
- (22) Kõrgetasemelise keskkonna- ja tervisekaitse tagamiseks tuleks sõelumismenetlustes ja keskkonnamõju hindamistel arvestada asjaomase projekti kogumõju, sealhulgas asjakohasel juhul nii maapealseid kui ka maa-aluseid mõjusid, ehitus-, kasutamise- ja vajaduse korral ka lammutusaegset mõju.
- (23) Projekti kõigi otsuste ja kaudsete keskkonnamõjude täielikuks hindamiseks peaks pädev asutus analüüsima nii arendaja edastatud kui ka konsultatsioonide käigus saadud teabe sisu ning vajaduse korral võtma arvesse ka lisateavet.
- (24) Siseriikliku õigusaktiga kinnitatavate projektide korral peaksid liikmesriigid seadusandliku menetluse kaudu tagama käesoleva direktiivi üldsusega konsulteerimist käsitlevate eesmärkide täitmise.
- (25) Tuleks tagada pädevate asutuste objektiivsus. Huvide konflikte saaks vältida muu hulgas pädeva asutuse ja arendaja funktsioonipõhise eraldamisega. Juhul kui pädev asutus on ka arendaja, peaksid liikmesriigid oma korraldusliku ja halduspädevuse piirides asjakohaselt eraldama vähemalt direktiivist 2011/92/EL tulenevaid ülesandeid täitvate asutuste üksteisega vastuolus olevad funktsioonid.
- (26) Tuleks täpsustada, millist teavet peab arendaja esitama selleks, et pädev asutus saaks teha kindlaks, kas direktiivi 2011/92/EL II lisas loetletud projektide, nende muudatuste või laienduste keskkonnamõju tuleks hinnata (sõelumismenetlus), keskendudes põhiküsimustele, mis võimaldavad pädeval asutusel seda kindlaks teha. Nimetatud kindlakstegemine tuleks teha üldsusele kättesaadavaks.
- (27) Sõelumismenetlus peaks tagama, et keskkonnamõju hindamist nõutakse ainult nende projektide puhul, millel on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju.

- (28) Tuleks kohandada ja täpsustada direktiivi 2011/92/EL III lisa sätestatud valikutingimusi, mida liikmesriigid võtavad arvesse, kui nad teevad kindlaks, milliseid projekte tuleks hinnata nende olulise keskkonnamõju tõttu. Näiteks on kogemused näidanud, et projektidel, millega seoses kasutatakse või mõjutatakse väärtuslikke ressursse või mis on kavandatud tundliku keskkonnaga aladele või mille mõju võib olla ohtlik või pöördumatu, on tihti peale tõenäoliselt oluline keskkonnamõju.
- (29) Tehes kindlaks, kas projektil on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju, peaks pädev asutus sõelumismenetluse tõhusaks ja läbipaistvaks kohaldamiseks tuvastama kõige asjakohasemad tingimused, mida arvesse võtta, ning kasutama muude liidu õigusaktide kohaselt tehtud hindamiste tulemusel saadud kättesaadavat teavet. Sellega seoses on asjakohane täpsustada sõelumise kindlakstegemise sisu, eelkõige juhul, kui keskkonnamõju hindamist ei nõuta. Lisaks eeldab hea haldustava, et arvesse võetakse ka omal algatusel tehtud märkusi, mis võivad pärineda muudest allikatest, näiteks üldsuselt või ametiasutustelt, olgugi et sõelumise etapis ametlikku konsultatsiooni ei nõuta.
- (30) Keskkonnamõju hindamise kvaliteedi parandamiseks, menetluste lihtsustamiseks ja otsustusprotsessi sujuvamaks muutmiseks peaks pädev asutus arendaja nõudmisel andma oma arvamuse keskkonnamõju hindamise aruande vormis esitatava keskkonnateabe ulatuse ja üksikasjalikkuse astme kohta (keskkonnamõju hindamise sisu määramine).
- (31) Projekti arendaja esitatav keskkonnamõju hindamise aruanne peaks sisaldama kõnealuse projektiga seotud ja arendaja uuritud mõistlike alternatiivide kirjeldust, sealhulgas vajaduse korral kirjeldust sellest, kuidas praegune keskkonnaseisund tõenäoliselt muutub, kui projekti ellu ei viida (alusstsenaarium); sel viisil on võimalik parandada keskkonnamõju hindamise protsessi kvaliteeti ning võtta keskkonnaküsimusi arvesse projekti kavandamise varajases etapis.
- (32) Direktiivi 2011/92/EL IV lisa kohane teave, mille arendaja esitab keskkonnamõju hindamise aruandes, peaks olema täielik ja piisavalt kvaliteetne. Mitmekordse hindamise vältimiseks tuleks vajaduse ja võimaluse korral võtta arvesse liidu õigusaktide, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/42/EÜ⁽¹⁾ või direktiivi 2009/71/Euratom, või siseriiklike õigusaktide alusel korraldatavate muude hindamiste tulemusi.
- (33) Keskkonnamõju hindamise aruannete koostamisse kaasatud eksperdid peaksid olema pädevad ja kvalifitseeritud. Arendaja esitatava teabe täielikkuse ja kvaliteedi tagamiseks peavad projekti läbi vaatavatel pädevatel asutustel olema piisavad erialateadmised asjaomase projekti valdkonnas.
- (34) Läbipaistvuse ja vastutustundlikkuse tagamiseks tuleks pädevalt asutuselt nõuda, et ta põhjendaks projektile teostusloa andmist ning märgiks ära, et ta on arvesse võtnud läbiviidud konsultatsioonide tulemusi ja asjaomast kogutud teavet.
- (35) Liikmesriigid peaksid tagama, et rakendatakse leevendus- ja hüvitusmeetmeid ning määratakse kindlaks sobivad menetlused projekti ehitustöödest ja kasutamisest tekkiva olulise kahjuliku keskkonnamõju seireks, muu hulgas selleks, et tuvastada ettenägematu oluline kahjulik mõju, suutmaks võtta kohaseid parandusmeetmeid. Seire ei tohiks dubleerida või laiendada muude liidu õigusaktide kui käesolev direktiiv ega siseriiklike õigusaktide kohaselt nõutavat seiret.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30).

- (36) Selleks et ergutada tõhusamat otsuste langetamist ja suurendada õiguskindlust, tuleks liikmesriikidel tagada projekti keskkonnamõju hindamise eri etappide läbiviimine mõistliku tähtaja jooksul, sõltuvalt projekti laadist, keerukusest, mahust ja asukohast. Tähtjad ei tohiks mingil juhul kaasa tuua mõõndusi eelkõige muudest liidu keskkonnamõjudest õigusaktidest kui käesolev direktiiv tulenevate keskkonnakaitse kõrgete standardite saavutamisel ning üldsuse tõhusal osalemisel ja õiguskaitsel kättesaadavusel.
- (37) Juhul kui keskkonnamõjudega seotud hindamiskohustus tuleneb samaaegselt nii käesolevast direktiivist kui ka direktiivist 92/43/EMÜ ja/või direktiivist 2009/147/EÜ, peaksid liikmesriigid asjakohasel juhul ja oma konkreetset korralduslikku eripära arvestades keskkonnamõjude hindamise tulemuslikkuse parandamiseks, halduskeerukuse vähendamiseks ja majandusliku tasuvuse suurendamiseks tagama kõnealuste direktiivide nõuetele vastavad koordineeritud ja/või ühised menetlused. Juhul kui keskkonnamõjudega seotud hindamiskohustus tuleneb samaaegselt nii käesolevast direktiivist kui ka mõnest muust liidu õigusaktist, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2000/60/EÜ, ⁽¹⁾ direktiivist 2001/42/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2008/98/EÜ, ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2010/75/EL ⁽³⁾ ja direktiivist 2012/18/EL, peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada koordineeritud ja/või ühised menetlused, mis vastavad liidu asjaomase õigusakti nõuetele. Koordineeritud või ühiste menetluste kehtestamisel peaksid liikmesriigid määrama vastavate ülesannete täitmise eest vastutava asutuse. Institutsioonilisi struktuure arvestades peaks liikmesriikidel, kui nad seda vajalikuks peavad, olema võimalik määrata rohkem kui üks asutus.
- (38) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta. Liikmesriigid peaksid saama vabalt määrata selliste karistuste liigi või vormi. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (39) Vastavalt õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõtetele ning tagamaks, et üleminek olemasolevalt, direktiivis 2011/92/EL sätestatud korraldustele uuele, käesolevast direktiivist tulenevatel muudatustel põhinevale korrale oleks võimalikult sujuv, on asjakohane kehtestada üleminekumeetmed. Kõnealused meetmed peaksid tagama, et keskkonnamõju hindamise õiguskeskkond konkreetse arendaja jaoks ei muutu, juhul kui mingit menetlusetappi on varasema korra kohaselt juba alustatud, aga veel ei ole projektile antud teostusluba ega tehtud muud siduvat otsust, mis on käesoleva direktiivi eesmärgide seisukohalt vajalik. Seega tuleks direktiivi 2011/92/EL vastavaid sätteid versioonis, mis kehtisid enne kõnealuse direktiivi muutmist käesoleva direktiiviga, kohaldada sellistele projektidele, mille suhtes on enne ülevõtmise tähtaega algatatud sõelumismenetlus, on algatatud sisu määratlemise menetlus (kui arendaja seda taotles või pädev asutus seda nõudis) või on esitatud keskkonnamõju hindamise aruanne.
- (40) Selgitavaid dokumente käsitleva liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooni ⁽⁴⁾ kohaselt kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõetavate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Seadusandja leiab, et seoses käesoleva direktiiviga on kõnealuste dokumentide esitamine põhjendatud.
- (41) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt tagada keskkonna ja inimeste tervise kõrgetasemeline kaitse ja kehtestada selleks projektide keskkonnamõju hindamise miinimumnõuded, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda keskkonnaprobleemide ulatuse, raskusastme ja piiriülese laadi tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (42) Seepärast tuleks direktiivi 2011/92/EL vastavalt muuta,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).

⁽⁴⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2011/92/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 2 lisatakse järgmine mõiste:

„g) „keskkonnamõju hindamine” — protsess, mis koosneb järgmistest osadest:

i) artikli 5 lõigetes 1 ja 2 osutatud keskkonnamõju hindamise aruande koostamine arendaja poolt;

ii) artiklis 6 ja asjakohasel juhul artiklis 7 osutatud konsultatsioonide pidamine;

iii) arendaja poolt vastavalt artikli 5 lõikele 3 keskkonnamõju hindamise aruandes esitatud teabe ja vajaduse korral esitatud lisateabe ning artiklite 6 ja 7 kohaste konsultatsioonide käigus saadud asjakohase teabe läbivaatamine pädeva asutuse poolt;

iv) pädeva asutuse põhjendatud järeldus projekti olulise keskkonnamõju kohta, milles võetakse arvesse alapunktis iii osutatud läbivaatamise tulemusi ja vajaduse korral omaenda täiendava läbivaatamise tulemusi, ning

v) pädeva asutuse põhjendatud järelduse lisamine artiklis 8a osutatud otsusesse.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid võivad — igal üksikjuhul eraldi ja kui siseriiklikus õiguses on nii ette nähtud — otsustada käesolevat direktiivi mitte kohaldada projektidele või projektide osadele, millel on ainult kaitse-eesmärk, või projektidele, mille ainus eesmärk on tsiviilhädaolukorras reageerimine, kui nad leiavad, et selline kohaldamine võib nimetatud eesmärgi kahjustada.”;

c) lõige 4 jäetakse välja.

2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1–3 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et enne teostusloa andmist nõutakse keskkonda muu hulgas oma laadi, mahu või asukoha tõttu tõenäoliselt oluliselt mõjutavatelt projektidelt teostusluba ja hinnatakse nende keskkonnamõju. Sellised projektid on määratletud artiklis 4.

2. Keskkonnamõju hindamise võib lisada liikmesriikide projektide teostusloamenetlusse või kui see ei ole võimalik, muudesse menetlustesse või käesoleva direktiivi eesmärkide täitmiseks kehtestatud menetlustesse.

3. Selliste projektide puhul, mille keskkonnamõju hindamise kohustus tuleneb samaaegselt käesolevast direktiivist ning nõukogu direktiivist 92/43/EMÜ (*) ja/või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2009/147/EÜ, (**) tagavad liikmesriigid asjakohasel juhul, et kohaldatakse koordineeritud ja/või ühist menetlust, mis vastab kõnealuste liidu õigusaktide nõuetele.

Selliste projektide puhul, mille keskkonnamõju hindamise kohustus tuleneb samaaegselt käesolevast direktiivist ning muudest liidu õigusaktidest kui esimeses lõigus loetletud direktiivid, võivad liikmesriigid ette näha koordineeritud ja/või ühised menetlused.

Liikmesriigid püüavad esimeses ja teises lõigus osutatud koordineeritud menetluse raames koordineerida asjaomaste liidu õigusaktidega nõutavaid konkreetse projekti keskkonnamõju eraldiseisvaid hindamisi ja määravad selle jaoks asutuse, ilma et see piiraks muude asjaomaste liidu õigusaktide kohaldamist, millest tuleneb teisiti.

Liikmesriigid püüavad esimeses ja teises lõigus osutatud ühise menetluse raames tagada asjaomaste liidu õigusaktidega nõutava konkreetse projekti keskkonnamõju ühtse hindamise, ilma et see piiraks muude asjaomaste liidu õigusaktide kohaldamist, millest tuleneb teisiti.

Komisjon annab suuniseid koordineeritud või ühismenetluste korraldamiseks projektide puhul, mille hindamist nõutakse samaaegselt nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivide 92/43/EMÜ, 2000/60/EÜ, 2009/147/EÜ või 2010/75/EL alusel.

(*) Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).";

b) lõike 4 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„4. Ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist ja tingimusel, et käesoleva direktiivi eesmärgid on täidetud, võivad liikmesriigid erandjuhtudel vabastada konkreetse projekti käesoleva direktiivi sätete täitmisest, kui nende sätete kohaldamine kahjustaks projekti eesmärki.”;

c) lisatakse järgmine lõige:

„5. Ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist ja tingimusel, et käesoleva direktiivi eesmärgid on täidetud, võivad liikmesriigid juhul, kui projekt võetakse vastu eraldi siseriikliku õigusaktiga, vabastada kõnealuse projekti käesolevas direktiivis kehtestatud üldsusega konsulteerimise nõuetest.

Liikmesriigid teatavad komisjonile iga kahe aasta tagant alates 16. maist 2017 kõikidest esimeses lõigus osutatud vabastuse andmise juhtudest.”

3) Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

1. Keskkonnamõju hindamisel tehakse kindlaks projekti otsene ja kaudne oluline mõju järgmistele elementidele ning kirjeldatakse ja hinnatakse seda sobival viisil, võttes arvesse iga üksikjuhtumi asjaolusid:

a) elanikkond ja inimeste tervis;

b) elurikkus, pöörates erilist tähelepanu direktiivi 92/43/EMÜ ja direktiivi 2009/147/EÜ kohaselt kaitstud liikidele ja elupaikadele;

c) maa, muld, vesi, õhk ja kliima;

d) materiaalne vara, kultuuripärand ja maastik;

e) punktides a–d osutatud elementide vastastikune mõju.

2. Lõikes 1 osutatud elementidele avaldub projekti mõju hõlmab ka eeldatavat mõju, mis on tingitud asjaomase projekti haavatavusest projekti seisukohast asjakohaste suurõnnetuste ja/või katastroofidega kaasnevate riskide suhtes.”

4) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Lõike 2 alusel üksikjuhtumeid uurides või künniseid või tingimusi kehtestades võetakse arvesse asjakohaseid III lisas kehtestatud valikutingimusi. Liikmesriigid võivad kehtestada künnised või tingimused, mille alusel tehakse kindlaks, millal ei tule projektide suhtes kohaldada lõigete 4 ja 5 kohast kindlakstegemist või keskkonnamõju hindamist, ja/või künnised või tingimused, mille alusel tehakse kindlaks, millal tuleb projektidele igal juhul kohaldada keskkonnamõju hindamist, kuid mitte lõigetes 4 ja 5 kehtestatud kindlakstegemist.

4. Kui liikmesriigid otsustavad nõuda II lisas loetletud projektide puhul kindlakstegemist, esitab arendaja teavet projekti laadi ja selle tõenäoliselt olulise keskkonnamõju kohta. Esitatava teabe täpne loetelu on esitatud IIA lisas. Arendaja võtab asjakohasel juhul arvesse muude liidu õigusaktide alusel kui käesolev direktiiv läbiviidud keskkonnamõju hindamiste kättesaadavaid tulemusi. Arendaja võib ka kirjeldada projekti erisusi ja/või meetmeid, mis on ette nähtud muidu ilmnedava võiva olulise kahjuliku keskkonnamõju vältimiseks või ennetamiseks.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„5. Pädev asutus teostab kindlakstegemise arendaja lõike 4 kohaselt esitatud teabe põhjal ja võttes vajaduse korral arvesse muude liidu õigusaktide alusel kui käesolev direktiiv läbiviidud keskkonnamõju esialgsete kontrollimiste või hindamiste tulemusi. Kindlakstegemine tehakse üldsusele kättesaadavaks ning

a) juhul kui otsustati nõuda keskkonnamõju hindamist, tuuakse välja sellise hindamise nõudmise peamised põhjused viitega asjakohastele III lisas loetletud tingimustele, või

b) juhul kui otsustati keskkonnamõju hindamist mitte nõuda, tuuakse välja sellise hindamise nõudmisest loobumise peamised põhjused viitega asjakohastele III lisas loetletud tingimustele ning kui arendaja selleks ettepaneku teeb, tuuakse välja, millised projekti erisused ja/või meetmed on ettenähtud muidu ilmnedava võiva olulise kahjuliku keskkonnamõju vältimiseks või ennetamiseks.

6. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus teostab kindlakstegemise võimalikult kiiresti ja hiljemalt 90 päeva jooksul alates kuupäevast, mil arendaja esitas kogu lõike 4 kohaselt nõutava teabe. Erakorralistel juhtudel, näiteks seoses projekti laadi, keerukuse, asukoha või mahuga, võib pädev asutus kõnealust kindlakstegemise tähtaega pikendada; sellisel juhul teatab pädev asutus arendajale kirjalikult tähtaja pikendamise põhjused ja kindlakstegemise eeldatava kuupäeva.”

5) Artiklis 5 asendatakse lõiked 1–3 järgmisega:

„1. Kui nõutakse projekti keskkonnamõju hindamist, koostab ja esitab arendaja keskkonnamõju hindamise aruande. Arendaja peab esitama vähemalt järgmise teabe:

a) projekti kirjeldus, mis sisaldab teavet projekti koha, laadi ja mahu ning muude asjakohaste erisuste kohta;

b) projekti tõenäoliselt olulise keskkonnamõju kirjeldus;

c) ülevaade projekti erisustest ja/või meetmetest, mis on ette nähtud tõenäoliselt olulise kahjuliku keskkonnamõju vältimiseks, ennetamiseks või vähendamiseks ning võimaluse korral leevendamiseks;

- d) ülevaade arendaja uuritud mõistlikest alternatiividest, mis on projekti ja selle erisuste seisukohast asjakohased, ning lühikokkuvõtte valitud variandi valimise põhjustest, võttes arvesse projekti keskkonnamõju;
- e) punktides a–d osutatud teabe üldarusaadav kokkuvõtte ja
- f) IV lisa täpsustatud lisateave, mis on konkreetse projekti või projektitüübi ja tõenäoliselt mõjutatavate keskkonnanäitajate seisukohalt asjakohane.

Kui lõike 2 alusel on esitatud arvamus, peab keskkonnamõju hindamise aruanne põhinema nimetatud arvamusel ning sisaldama teavet, mida on mõistlik nõuda põhjendatud järelduse tegemiseks projekti olulise keskkonnamõju kohta, võttes arvesse praegusi teadmisi ja hindamismeetodeid. Hindamise dubleerimise vältimiseks võtab arendaja keskkonnamõju hindamise aruande koostamisel arvesse liidu või siseriiklike õigusaktide kohaste teiste asjaomaste hindamiste kättesaadavaid tulemusi.

2. Arendaja taotlusel esitab pädev asutus arvamuse arendaja poolt keskkonnamõju hindamise aruandes käesoleva artikli lõike 1 kohaselt esitatava teabe ulatuse ja üksikasjalikkuse astme kohta, võttes arvesse arendajalt saadud teavet projekti erisuste, sealhulgas selle asukoha ja tehnilise võimsuse, ning tõenäolise keskkonnamõju kohta. Pädev asutus konsulteerib enne arvamuse esitamist artikli 6 lõikes 1 osutatud asutustega.

Liikmesriigid võivad samuti nõuda, et pädevad asutused esitaksid esimeses lõigus osutatud arvamuse olenemata sellest, kas arendaja seda taotleb.

3. Keskkonnamõju hindamise aruande täielikkuse ja kvaliteedi tagamiseks

- a) tagab arendaja, et keskkonnamõju hindamise aruande koostavad pädevad eksperdid;
- b) tagab pädev asutus, et tal on keskkonnamõju hindamise aruande läbivaatamiseks piisavad erialateadmised või vajaduse korral juurdepääs sellistele teadmistele, ja
- c) vajaduse korral nõuab pädev asutus arendajalt IV lisa kohast lisateavet, mis on otseselt vajalik põhjendatud järel- duse tegemiseks projekti olulise keskkonnamõju kohta.”

6) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et asutustel, kes eriomaste keskkonnaülesannete või kohaliku ja piirkondliku pädevuse tõttu on tõenäoliselt projektiga seotud, võimaldatakse avaldada arvamust arendaja esitatud teabe ja teostusloa taotluse kohta, võttes seejuures asjakohasel juhul arvesse artikli 8a lõikes 3 osutatud juhtumeid. Selleks määravad liikmesriigid asutused, kellega tuleb konsulteerida kas üldiselt või juhtumipõhiselt. Artikli 5 kohaselt kogutud teave edastatakse kõnealustele asutustele. Konsulteerimise üksikasjaliku korra kehtestavad liikmesriigid.”;

b) lõike 2 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„2. Selleks et tagada asjaomase üldsuse tõhus osalemine otsustusprotsessides, teavitatakse üldsust artikli 2 lõikes 2 osutatud keskkonnaalaste otsustusprotsesside korral aegsasti ja hiljemalt siis, kui on mõistlikult võimalik teavet anda, elektrooniliselt, avalike teadete või muude sobivate vahendite kaudu järgmisest:”;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Üldsuse teavitamise üksikasjaliku korra, näiteks müürilehtede kasutamine teatavas ümbruskonnas või avaldamine kohalikes ajalehtedes, ning asjaomase üldsusega konsulteerimise üksikasjaliku korra, näiteks kirjalike esildiste või avalike küsitluste teel, määravad kindlaks liikmesriigid. Liikmesriigid võtavad sobival haldustasandil vajalikud meetmed asjaomase teabe üldkättesaadavuse tagamiseks elektrooniliselt, kas vähemalt keskse portaali või hõlpsasti ligipääsetavate kontaktpunktide kaudu.”;

d) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Menetluse eri etappideks nähakse ette mõistlikud tähtajad, jättes piisavalt aega

a) lõikes 1 osutatud asutuste ja üldsuse teavitamiseks ning

b) lõikes 1 osutatud asutusele ja asjaomasele üldsusele, et valmistada ette keskkonnavalaseid otsuseid ja nende tegemises tõhusalt osaleda vastavalt käesoleva artikli sätetele.”;

e) lisatakse järgmine lõige:

„7. Asjaomase üldsusega artikli 5 lõikes 1 osutatud keskkonnamõju hindamise aruande asjus konsulteerimise tähtaeg ei või olla lühem kui 30 päeva.”

7) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Asjaomased liikmesriigid konsulteerivad muu hulgas projekti tõenäolise piiriülese mõju ja sellise mõju vähendamiseks või kõrvaldamiseks ettenähtud meetmete üle ja lepivad kokku mõistliku pikkusega konsulteerimistähtajas.

Selliseid konsultatsioone võib korraldada asjakohase ühisorgani kaudu.”;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Käesoleva artikli lõigete 1–4 rakendamise üksikasjaliku korra, sealhulgas konsulteerimistähtajad, määravad kindlaks asjaomased liikmesriigid artikli 6 lõigetes 5–7 osutatud korra ja tähtaegade põhjal ning see peab võimaldama asjaomasel üldsusel mõjutatava liikmesriigi territooriumil võtta tõhusalt osa projektiga seotud artikli 2 lõikes 2 osutatud keskkonnavalaste otsuste tegemise menetlustest.”

8) Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Teostusloa menetlemisel tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta konsultatsioonide tulemusi ja artiklite 5–7 kohaselt kogutud teavet.”

9) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 8a

1. Projektile teostusloa andmise otsus hõlmab vähemalt järgmist teavet:

a) artikli 1 lõike 2 punkti g alapunktis iv osutatud põhjendatud järeldus;

b) otsusele lisatud keskkonnavalased tingimused, projekti erisuste ja/või meetmete kirjeldus, mis on ette nähtud olulise kahjuliku keskkonnamõju vältimiseks, ennetamiseks või vähendamiseks ja võimaluse korral leevendamiseks, ning asjakohasel juhul ka seiremeetmed.

2. Teostusloa andmisest keeldumise otsuses märgitakse keeldumise peamised põhjused.
3. Juhul kui liikmesriigid kasutavad muid artikli 2 lõikes 2 osutatud menetlusi kui teostusloa andmise menetlus, loetakse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud asjakohased nõuded täidetuks, kui nende menetluste käigus väljastatud otsus sisaldab asjaomastes lõigetes osutatud teavet ning on loodud mehhanism, mis võimaldab käesoleva artikli lõikes 6 sätestatud nõuete täitmist.
4. Vastavalt lõike 1 punktis b osutatud nõuetele tagavad liikmesriigid, et arendaja rakendab neid projekti erisusi ja/või meetmeid, mis on ette nähtud olulise kahjuliku keskkonnamõju vältimiseks, ennetamiseks või vähendamiseks ja võimaluse korral leevendamiseks, ning määravad kindlaks olulise kahjuliku keskkonnamõju seirega seotud menetlused.

Seirega jälgitavate näitajate liik ja seire kestus on proportsionaalne projekti laadi, asukoha ja mahuga ning projekti keskkonnamõju olulisusega.

Asjakohasel juhul võib kasutada muudest liidu õigusaktidest kui käesolev direktiiv ja siseriiklikest õigusaktidest tulevat olemasolevat seire korda, et vältida seire dubleerimist.
5. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus teeb lõigetes 1–3 osutatud otsuse mõistliku ajavahemiku jooksul.
6. Pädev asutus veendub projektile teostusloa andmise otsuse langetamisel, et artikli 1 lõike 2 punkti g alapunktis iv osutatud põhjendatud järeldus või käesoleva artikli lõikes 3 osutatud otsus on endiselt ajakohane. Selleks võivad liikmesriigid sätestada artikli 1 lõike 2 punkti g alapunktis iv osutatud põhjendatud järelduse või käesoleva artikli lõikes 3 osutatud otsuse kehtivusele tähtaja.”

10) Artikli 9 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui teostusloa andmise või selle andmisest keeldumise otsus on tehtud, teatab pädev asutus või teatavad pädevad asutused sellest siseriikliku korra kohaselt viivitamata üldsusele ja artikli 6 lõikes 1 osutatud asutustele ning tagavad, et üldsusele ja artikli 6 lõikes 1 osutatud asutustele on kättesaadav järgmine teave, võttes vajaduse korral arvesse artikli 8a lõikes 3 osutatud juhtumeid:

- a) otsuse sisu ja sellele lisatud tingimused, nagu on osutatud artikli 8a lõigetes 1 ja 2;
- b) otsuse aluseks olevad peamised põhjused ja kaalutlused, sealhulgas teave üldsuse osalemise kohta. See hõlmab ka kokkuvõtet konsultatsioonide tulemustest ja artiklite 5–7 kohaselt kogutud teavet ning seda, kuidas neid tulemusi, eelkõige artiklis 7 osutatud mõjutatavalt liikmesriigilt saadud kommentaare, on arvesse võetud või muul viisil käsitletud.”

11) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9a

Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus täidab või pädevad asutused täidavad käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi objektiivselt ega satu olukorda, kus võib tekkida huvide konflikt.

Juhul kui pädev asutus on ka arendaja, eraldavad liikmesriigid käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmisel oma korraldusliku ja halduspädevuse piirides asjakohaselt üksteisest vähemalt omavahel vastuolus olevad funktsioonid.”

12) Artikli 10 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks direktiivi 2003/4/EÜ kohaldamist, ei mõjuta käesoleva direktiivi sätted pädevate asutuste kohustust järgida siseriiklike õigus- ja haldusnormide ning kinnistunud õiguslike tavadega ette nähtud piiranguid, mis käsitlevad äri- ja tööstussaladusi, sealhulgas intellektuaalomandit, ja avalike huvide kaitset.”

13) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 10a

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta. Kehtestatavad karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.”

14) Artikli 12 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Eelkõige teatavad liikmesriigid iga kuue aasta tagant alates 16. maist 2017 komisjonile, kui sellised andmed on kättesaadavad, järgmist:

- a) I ja II lisas osutatud projektide arv, mille korral viiakse läbi keskkonnamõju hindamine vastavalt artiklitele 5–10;
- b) keskkonnamõju hindamiste jaotumine I ja II lisas sätestatud projektikategooriate kaupa;
- c) selliste II lisas osutatud projektide arv, mille suhtes kohaldatakse kindlakstegemist kooskõlas artikli 4 lõikega 2;
- d) keskkonnamõju hindamise menetluse keskmine kestus;
- e) üldine hinnang keskkonnamõju hindamiste keskmise otsese maksumuse kohta, sealhulgas käesoleva direktiivi kohaldamise mõju väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele.”

15) Direktiivi 2011/92/EL lisasid muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

1. Ilma et see piiraks artikli 3 kohaldamist, jõustavad liikmesriigid käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 16. maiks 2017.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

1. Projektide suhtes, mille puhul algatati direktiivi 2011/92/EL artikli 4 lõikes 2 osutatud kindlakstegemine enne 16. maid 2017, kehtivad direktiivi 2011/92/EL artiklis 4 osutatud kohustused selliselt, nagu nad kehtisid enne käesolevast direktiivist tulenevaid muudatusi.

2. Projektide suhtes kehtivad direktiivi 2011/92/EL artiklis 3 ja artiklites 5–11 osutatud kohustused selliselt, nagu nad kehtisid enne käesolevast direktiivist tulenevaid muudatusi, kui enne 16. maid 2017

- a) algatati direktiivi 2011/92/EL artikli 5 lõikes 2 osutatud arvamuse esitamise menetlus või
- b) esitati direktiivi 2011/92/EL artikli 5 lõikes 1 osutatud teave.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 16. aprill 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

LISA

1) Lisatakse järgmine lisa:

„IIA LISA

ARTIKLI 4 LÕIKES 4 OSUTATUD TEAVE

(ARENDAJA POOLT II LISAS LOETLETUD PROJEKTIDE KOHTA ESITATAV TEAVE)

1. Projekti kirjeldus, mis sisaldab eelkõige järgmist:

- a) kogu projekti füüsiliste näitajate kirjeldus ja vajaduse korral lammutustööde kirjeldus;
- b) projekti asukoha kirjeldus, pöörates tähelepanu eelkõige tõenäoliselt mõjutatavate geograafiliste alade keskkonnatundlikkusele.

2. Nende keskkonnaaspektide kirjeldus, mida projekt tõenäoliselt oluliselt mõjutab.

3. Kirjeldus projekti kõikide tõenäoliselt oluliste keskkonnamõjude (ulatuses, mil teave selliste mõjude kohta on kättesaadav) kohta, mis tulenevad

- a) eeldatavasti tekkivatest jääkidest ja heitest ning jäätmetekkest, kui see on asjakohane;
- b) loodusvarade, eelkõige mulla, maa, vee ja elurikkuse kasutamisest.

4. Kui see on asjakohane, võetakse punktide 1–3 kohase teabe koostamisel arvesse III lisa tingimusi.”

2) III ja IV lisa asendatakse järgmistega:

„III LISA

ARTIKLI 4 LÕIKES 3 OSUTATUD VALIKUTINGIMUSED

(TINGIMUSED, MILLE ALUSEL TEHAKSE KINDLAKS, KAS II LISAS LOETLETUD PROJEKTIDE SUHTES TULEKS KOHALDADA KESKKONNAMÕJU HINDAMIST)

1. **Projekti laad**

Projekti laadi hindamisel tuleb eelkõige silmas pidada järgmist:

- a) kogu projekti maht ja laad;
- b) koosmõju muude käimasolevate ja/või heakskiidetud projektidega;
- c) loodusvarade, eelkõige maa, mulla, vee ja elurikkuse kasutamine;
- d) jäätmete;
- e) saaste ja häiringud;
- f) projekti seisukohast asjakohaste suurõnnetuste ja/või katastroofide oht, sealhulgas kliimamuutustest põhjustatud suurõnnetuste ja/või katastroofide oht vastavalt teaduslikele andmetele;
- g) oht inimeste tervisele (näiteks vee või õhu saastumise tõttu).

2. Projekti asukoht

Selliste geograafiliste alade keskkonnatundlikkuse hindamisel, mida projekt tõenäoliselt mõjutab, tuleb eelkõige silmas pidada järgmist:

- a) praegune heakskiidetud maakasutus;
- b) ala ja selle maa-aluse osa loodusvarade (sealhulgas mulla, maa, vee ja elurikkuse) suhteline küllus, kättesaadavus, kvaliteet ja taastumisvõime;
- c) looduskeskkonna vastuvõtuvõime, pöörates erilist tähelepanu järgmistele aladele:
 - i) märgalad, jõeäärsed alad, jõesuudmed;
 - ii) rannikuvööndid ja merekeskkond;
 - iii) mägi- ja metsapiirkonnad;
 - iv) looduskaitsealad ja -pargid;
 - v) siseriiklike õigusaktide alusel liigitatud või kaitstavad alad; direktiivi 92/43/EMÜ ja direktiivi 2009/147/EÜ kohaselt liikmesriikide määratud Natura 2000 alad;
 - vi) alad, kus ei ole järgitud või mille puhul ollakse seisukohal, et seal ei järgita liidu õigusaktides sätestatud ning projekti seisukohast asjakohaseid keskkonnakvaliteedi standardeid;
 - vii) tiheda asustusega alad;
 - viii) ajaloolise, kultuurilise või arheoloogilise väärtusega maastikud ja kohad.

3. Võimaliku mõju liik ja laad

Projekti tõenäolist olulist keskkonnamõju tuleb hinnata käesoleva lisa punktides 1 ja 2 sätestatud tingimuste põhjal, pidades silmas projekti mõju artikli 3 lõikes 1 loetletud elementidele, võttes arvesse järgmist:

- a) mõju suurus ja ruumiline ulatus, nagu geograafiline piirkond ja tõenäoliselt mõjutatava elanikkonna suurus;
- b) mõju laad;
- c) mõju piiriülene laad;
- d) mõju tugevus ja mitmekülgsus;
- e) mõju tõenäosus;
- f) mõju eeldatav avaldumine, kestus, sagedus ja pöördumus;
- g) koosmõju muude käimasolevate ja/või heakskiidetud projektidega;
- h) mõju tõhusa vähendamise võimalus.

IV LISA

ARTIKLI 5 LÕIKES 1 OSUTATUD TEAVE

(TEAVE KESKKONNAMÕJU HINDAMISE ARUANDE JAOKS)

1. Projekti kirjeldus, mis sisaldab eelkõige järgmist:

- a) projekti asukoha kirjeldus;
- b) kogu projekti füüsiliste omaduste kirjeldus, sealhulgas asjakohasel juhul vajalike lammutustööde kirjeldus, ning ehitamise ja kasutamise seotud maakasutusvajadused;

- c) projekti kasutamisetapi (eelkõige tootmisprotsessi) põhiomaduste, näiteks energianõudluse ja kasutatava energia, kasutatavate ainete ja loodusvarade (sealhulgas vesi, maa, muld ja elurikkus) laadi ja koguse kirjeldus;
- d) eeldatavasti tekkivaid jääke ja heidet (näiteks vee, õhu, mulla ja selle aluskihi reostus, müra, vibratsioon, valgus, soojus, kiirgus) käsitlev hinnang liigi ja koguse kaupa ning ehitus- ja kasutamisetapi jooksul tekkivate jäätmete kogused ja liigid.
2. Arendaja uuritud ja kavandatava projekti ja selle erisuste seisukohast mõistlike alternatiivide kirjeldus (näiteks projekti kavand, tehnoloogia, asukoht, maht ja ulatus) ning peamised põhjused valitud variandi eelistamiseks, sealhulgas keskkonnamõju võrdlus.
3. Keskkonna praeguse seisundi asjakohaste aspektide kirjeldus (alusstsenaarium) ja ülevaade selle tõenäolisest muutumisest juhul, kui projekti ei rakendata, niivõrd, kui võrdlus alusstsenaariumi loomulikku muutumist on võimalik olemasoleva keskkonnateabe ja teaduslike andmete alusel mõistlike jõupingutustega hinnata.
4. Artikli 3 lõikes 1 loetletud nende elementide kirjeldus, mida projekt tõenäoliselt oluliselt mõjutab: elanikkond, inimeste tervis, elurikkus (näiteks loomastik ja taimestik), maa (näiteks maa hõivamine), muld (näiteks orgaaniline aine, erosioon, tihenemine, katmine), vesi (näiteks hüdrogeoloogilised muudatused, kogus ja kvaliteet), õhk, kliima (näiteks kasvuhoonegaaside heide, kliimamuutustega kohanemise seisukohalt asjakohane mõju), materiaalne vara, kultuuripärand, sealhulgas arhitektuurilised ja arheoloogilised aspektid, ning maastik.
5. Kirjeldus projekti tõenäoliselt olulise keskkonnamõju kohta, mis tuleneb muu hulgas
- a) projekti ehitusest ja projektist endast, sealhulgas vajaduse korral lammutustöödest;
- b) loodusvarade, eriti maa, mulla, vee ja elurikkuse kasutamisest, pidades võimalikult palju silmas kõnealuste ressursside jätkusuutlikku kättesaadavust;
- c) saasteainete heitest, mürast, vibratsioonist, valgusest, soojusest ja kiirgusest, häiringute tekitamisest ning jäätmete kõrvaldamisest ja taaskasutamisest;
- d) ohust inimeste tervisele, kultuuripärandile või keskkonnale (näiteks õnnetuste või katastroofide tõttu);
- e) koosmõjust muude käimasolevate ja/või heakskiidetud projektidega, võttes arvesse kõiki olemasolevaid keskkonnaprobleeme, mis puudutavad tõenäoliselt mõjutatavaid eriti suure keskkonnatahtsusega alasid või loodusvarade kasutamist;
- f) projekti mõjust kliimale (näiteks kasvuhoonegaaside heite laad ja ulatus) ning projekti haavatavusest kliimamuutuse korral;
- g) kasutatavast tehnoloogiast ja kasutatavatest ainetest.

Artikli 3 lõikes 1 loetletud elementidele avaldatava tõenäoliselt olulise mõju kirjeldus peaks hõlmama nii projekti otsesest kui ka kaudset, teisest või koosmõju, piiriülest, lühiajalist, keskmise pikkusega ja pikaajalist, püsivat ja ajutist, positiivset ja negatiivset mõju. Kõnealuses kirjelduses tuleks arvesse võtta neid liidu või liikmesriigi keskkonnakaitse-eesmärke, mis on projekti seisukohalt asjakohased.

6. Olulise keskkonnamõju tuvastamisel ja hindamisel kasutatud prognoosimeetodite või tõendite kirjeldus, sealhulgas nõutava teabe kogumisel tekkinud raskuste üksikasjad (näiteks tehnilised puudujäägid või teadmiste puudus) ja peamised ebakindlad aspektid.

7. Tuvastatud olulise kahjuliku keskkonnamõju vältimiseks, ennetamiseks, vähendamiseks või võimaluse korral leevendamiseks kavandatud meetmete kirjeldus ning kavandatud seirekord, kui see on vajalik (näiteks projekti järelanalüüs). Kõnealusel kirjelduses tuleks selgitada, millises ulatuses olulist kahjulikku keskkonnamõju välditakse, ennetatakse, vähendatakse või leevendatakse ning see peaks hõlmama nii ehitamis- kui ka kasutamisetappi.
8. Projekti eeldatava olulise kahjuliku keskkonnamõju kirjeldus, mis on tingitud asjaomase projekti haavatavusest projekti seisukohast asjakohaste suurõnnetuste ja/või katastroofidega kaasnevate riskide suhtes. Selleks võib kasutada olemasolevat asjakohast ja selliste liidu õigusaktide nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2012/18/EL (*) ja nõukogu direktiivi 2009/71/Euratom (**) kohaselt läbi viidud riskianalüüside kaudu või sise-riiklike õigusaktide kohaselt läbi viidud asjakohaste hindamiste kaudu saadud teavet, tingimusel et täidetakse käesoleva direktiivi nõudeid. Vajaduse korral peaks kirjeldus hõlmama meetmeid, mis on ette nähtud selliste sündmuste olulise kahjuliku keskkonnamõju ennetamiseks või leevendamiseks, ning sellisteks hädaolukordadeks valmisoleku ja neile kavandatava reageerimise üksikasju.
9. Üldarusaadav kokkuvõte punktides 1–8 sätestatud teabest.
10. Loetelu aruandes sisalduvates kirjeldustes ja hindamistes kasutatud allikatest.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiiv 2012/18/EL ohtlike ainetega seotud suurõnnetuse ohu ohjeldamise ning nõukogu direktiivi 96/82/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 1).

(**) Nõukogu 25. juuni 2009. aasta direktiiv 2009/71/Euratom, millega luuakse tuumaseadmete tuumaohutust käsitlev ühenduse raamistik (ELT L 172, 2.7.2009, lk 18)."
